

ת"פ (קריות) 104-03-24 - מדינת ישראל נ' ולדיסלב אילישייב

ת"פ (קריות) 104-03-24 - מדינת ישראל נ' ולדיסלב אילישייב שלום קריות

ת"פ (קריות) 104-03-24

מדינת ישראל

נגד

ולדיסלב אילישייב

בית משפט השלום בקריות

[03.04.2025]

כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת התפרצות למקום מגורים, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); ניסיון נטילת חשמל, לפי סעיף 400 לחוק העונשין + סעיף 25 לחוק העונשין; פריצה לבניין שאינו דירה, לפי סעיף 407(א) לחוק העונשין; וגניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין. כתב האישום כולל שני אישומים כמפורט להלן:

(-) אישום ראשון: במועד הרלוונטי לכתב האישום התגוררו הנאשם והמתלוננת בשכנות. ביום 19.2.24 התפרץ הנאשם לבית המתלוננת באופן שפתח את חלון המטבח, הכניס את פלג גופו מהחלון וניסה לחבר כבל מאריך וזאת על מנת לגנוב חשמל מהמתלוננת. כן ניסה לפתוח חלון נוסף במטבח באמצעות מברג על מנת להקל על חיבור הכבל.

(-) אישום שני: ביום 17.10.23 התפרץ הנאשם לבית עסק בנהריה בכך שפתח חלון ונכנס דרכו בכוונה לבצע גניבה. הנאשם הסתובב בבית העסק, אכל גלידה, חיטט בארונות, נטל בקבוק שתיה מוגזת ועזב את המקום.
2. להשלמת התמונה אציין כי הנאשם הודה בעובדות כתב האישום וביקש לקבל תסקיר אך בהמשך וויתר על אפשרות זו.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

3. ב"כ המאשימה הגיש טיעון כתוב והשלימו על פה. הודגשו חומרת העבירות והערכים המוגנים שנפגעו ונטען שיש לקבוע מתחמי ענישה נפרדים לכל אישום (הערה: בטיעוניה הכתובים עתרה המאשימה לקביעת מתחם ענישה אחד). ביחס לאישום הראשון הוצע מתחם הנע בין 10-20 חודשי מאסר בפועל ואילו באישום השני הוצע מתחם ענישה הנע בין 6-12 חודשי מאסר בפועל. כן הוצגה פסיקה. ברמה האופרטיבית, בהיעדר תסקיר ולאור העבר הפלילי, עתרה המאשימה לעונש מאסר למשך 12 חודשים וענישה נלווית.
4. ב"כ הנאשם טען כי מדובר בעבירות רכוש ברף חומרה נמוך וזאת לאור נסיבות ביצוען ועתר למתחם ענישה אחד הנע בין חמישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. הודגש כי בפועל לא נגרם נזק משמעותי וכי העבירות בוצעו בשל מצוקה כלכלית. כן הודגשו נסיבות חייו של הנאשם ונטען שעברו הפלילי ישן. הסנגור ביקש להביא בחשבון את גילו של הנאשם, העובדה שפונה מביתו בתקופת המלחמה ואת התקופה בה הוא מצוי בתנאים המגבילים. לסיכום עתר הסנגור להסתפק בענישה שניתן לשאת בעבודות שירות.
5. הנאשם בדברו האחרון התנצל על מעשיו, הדגיש שהבין את טעותו ולא ישוב על כך. דיון והכרעה קביעת מתחם הענישה
6. כתב האישום כולל כאמור שני אישומים שונים ולדעתי יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אישום. הגם שכל אחד מהאישומים עניינו עבירת רכוש, אזי ריחוק הזמן (כארבעה חודשים) והעובדה שמדובר במתלוננים שונים, במקומות שונים ובעבירות שבוצעו ממניעים שונים, תומכים במסקנה שלא מתקיים קשר הדוק בין המעשים. עם זאת, אבהיר כבר עתה שבכוונתי להטיל עונש אחד בגין מכלול העבירות, שכן ענישה נפרדת נראית בעיני מלאכותית ולכך גם עתרה המאשימה.
7. הערכים המוגנים שבבסיס עבירת הפריצה לדירה ברורים ומדובר בקניינו של הפרט, בתחושת הביטחון האישי ובסדר הציבורי. ראו בנושא: רע"פ 4789/22 פלוני נ' מדינת ישראל (20.7.2022): "עבירת ההתפרצות מערערת את תחושת הביטחון האישי של כל אדם, כאשר הפורץ נכנס בעזות מצח לדירה שאינה שלו, במטרה לבצע עבירה. באותה העת, קניינו, פרטיותו וכבודו של בעל הדירה נפגעים, כאשר הוא נוכח לדעת כי אפילו ביתו - אינו מבצרו ... יודגש, עבירת ההתפרצות למקום מגורים אינה עבירת "רכוש" גרידא - אף שגם בכך אין להקל ראש, כי אם פגיעה בלב חירותו של כל אדם ואזרח הנגרמת כאשר אדם זר חודר ברגל גסה לדל"ת אמותיו. מאותה העת, חרדה אוחזת בבעל הדירה העולה על יצועו, בידעו כי אף בביתו שלו, בחדרו ובמיטתו - אינו מוגן".
8. ביחס לאישום השני אציין כי מעשי הנאשם פגעו בזכות הקניין של בעל העסק וכן בסדר הציבורי ובתחושת הביטחון הכללית של הציבור.

9. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות אציין כי בשני המקרים לא מדובר היה בהתפרצות אלימה וכן לא נגנב רכוש משמעותי. באישום הראשון לא נגנב דבר בסופו של יום (ולכן יוחסה עבירת ניסיון לגניבת חשמל) ובאישום השני נטל הנאשם גלידה ובקבוק קולה. ביחס לאישום הראשון ראוי להדגיש כי אין מדובר באירוע פריצה "קלאסי" לדירה, אלא באירוע שמהותו האמיתית היא ניסיון גניבת חשמל משכן באמצעות חיבור כבל מאריך לדירתו. גם דרך הביטוי של המעשה אינה דומה לעבירה הקלאסית של פריצה ועל פי עובדות האישום הנאשם לא נכנס לדירה, ממילא שלא התהלך בה ולא נטל רכוש או חיטט בחפצים אישיים, אלא הכניס את פלג גופו העליון דרך החלון וניסה לחבר את כבל החשמל. משכך, מקרה זה אינו מגלם את הפגיעה הרחבה והעמוקה שנגרמת במקרה של פריצה "רגילה", את חילול הפרטיות ואת אובדן תחושת הביטחון של אדם בביתו-מבצרו.

10. בעבירות של פריצה לדירה המבוצעות בנסיבות "רגילות" נהוג לקבוע מתחם ענישה שתחילתו 10 חודשי מאסר ואף 12 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר (לסקירת פסיקה בנושא ראו למשל האסמכתאות הנזכרות בת"פ (קריית) 49511-03-24 מדינת ישראל נ' כהן (28.10.2024)). עם זאת, יש להביא בחשבון את נסיבותיו המיוחדות של מקרה זה ואפנה אפוא למקרים דומים יחסית: ת"פ 61474-01-13 מדינת ישראל נ' ליאל בן אבו (27.7.2014), בו נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בגין כניסה לדירה שהתבטאה בהכנסת יד מהחלון וגניבה של מחשב נייד. מנגד, אפנה גם עפ"ג 50788-05-24 אלנבארי נ' מדינת ישראל (10.7.2024), לא פורסם), בו הוקל עונשו של נאשם ל-12 חודשי מאסר בגין עבירת התפרצות לדירה, גניבה, נטילת רכיב חיוני באמצעי תשלום ושימוש ברכיב חיוני. הנאשם, במקרה זה, הכניס יד דרך חלון דירת המתלוננת וגנב מתיקה 600 ₪, ציוד אישי וכרטיס אשראי בו ביצע עסקאות מרמה בסכום כולל של מעל 2,500 ₪.

11. לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות התפרצות לבית עסק אפנה לעפ"ג 17761-02-18 אבו סנינה נ' מדינת ישראל (27.1.2019), בו הורשע נאשם בעבירות של התפרצות לבניין שאינו מקום מגורים ונידון ל-12 חודשי מאסר בפועל. במקרה זה, הנאשם התפרץ ביחד עם אחר לחנות אטליז וגנב ממנה רכוש בשווי של כ-12,000 ₪. ערעור הנאשם נדחה תוך שערכאת הערעור ציינה כי "מקובל עלינו כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם למעשיו של המערער עומד על מאסר בפועל של מספר חודשים"; ת"פ 40468-08-22 מדינת ישראל נ' קאסם (6.8.2023), בו הורשע נאשם בארבעה אישומים של פריצה לבניין שאינו דירה בכך שפרץ לבתי קפה. נקבע מתחם ענישה עבור כלל האישומים הנע בין 5 חודשי מאסר שניתן לשאת בדרך של עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, צעיר ללא עבר פלילי, נגזרו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית; ת"פ 36151-08-23 מדינת ישראל נ' ודים סוסליוק (1.11.2023), בו הורשע נאשם בעבירות פריצה לבניין שאינו דירה, היזק לרכוש במזיד והפרעה לשוטר בכך שבשתי הזדמנויות פרץ לבתי עסק שונים וגנב רכוש בסך כ-1,000 ₪. על הנאשם הוטלו 13 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים; ת"פ 41167-11-22 מדינת ישראל נ' פינצ'וק (7.2.2023), בו נקבע מתחם ענישה הנע בין 9 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר בפועל בגין התפרצות לשני בתי עסק שונים וגניבת 1,000 ₪; ת"פ 47434-06-24 מדינת ישראל נ' סולומון אסייג (10.11.2024), בו נידון עניינו של נאשם שהתפרץ בשתי הזדמנויות למאפיה. במועד אחד עשה זאת על ידי פתיחת דלת אחורית באמצעות מפתח שהושאר במקום וגנב סכום מזומן שאינו ידוע. במועד אחר פתח את דלת השירות האחורית וגנב מהמקום דבר מאפה ושתייה. נקבעו מתחמי ענישה נפרדים שבחלקם התחתון מאסר לריצוי בעבודות שירות ובחלקם העליון מאסר ממש ועל הנאשם הוטלו 9 חודשי מאסר בפועל והופעל מאסר מותנה.

12. לאור כל זאת אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירות שבאישום הראשון, בנסיבות ביצוען, נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר ואילו מתחם הענישה באישום השני נע בין עונש מאסר קצר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר. קביעת עונשו של הנאשם
13. כאמור, שני הצדדים עתרו לגזירת העונש בגדרי מתחמי הענישה מבלי להביא בחשבון שיקולים כלשהם לחריגה ואכן כך יש לנהוג. בסופו של יום לא ביקש הנאשם לקבל תסקיר ולא הובאו כל נתונים מהם ניתן ללמוד על סיכויי שיקום בעניינו.
14. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון לזכותו את הודאתו ואת הבעת החרטה שהפגין. כן הבאתי בחשבון את גילו (כבן 49), את תקופת מעצרו (מעל לחודש) ואת העובדה ששהה כשנה בתנאים מגבילי חירות בעת מלחמה. הבאתי עוד בחשבון כי הנאשם פונה מביתו בשל המלחמה ואת נסיבות חייו כפי שפירט הסנגור. מנגד, זקפתי לחובתו את עברו הפלילי, אם כי הסתבכותו האחרונה הייתה בשנת 2016 והוא לא נשא מעולם עונש מאסר. לאור כל זאת סברתי שאין זה המקרה בו נכון להטיל עונש מאסר בכליאה, אלא ניתן לאפשר לנאשם לשאת את עונשו בעבודות שירות. כן אציין שלא אנכה את התקופה בה שהה הנאשם במעצר.
15. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. חמישה חודשי מאסר. הנאשם יישא בעונש זה בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה, החל מיום 6.7.25. ביום זה יתייצב הנאשם במשרדי הממונה - יחידת ברקאי, שלוחה צפון- במתחם כלא מגידו. מובהר לנאשם כי עליו לבצע את העבודות לשביעות רצון הממונה וכי אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיע את העבודות מנהלית והוא יאלץ לשאת ביתרת התקופה בבית מאסר.
- ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך שנתיים כל עבירת רכוש שהיא פשע.
- ג. המאשימה לא עתרה לפיצוי וגם לא הובאה עמדת המתלוננים. לאור כך שלא נגרם נזק מוחשי (ובתיק המצורף שווי הגניבה פעוט) לא אפסוק פיצוי אך מובהר למתלוננים שבאפשרותם לתבוע את נזקיהם בהליך אזרחי והמאשימה תביא לידיעתם את תוכנו של גזר הדין.
- יש להמציא את גזר הדין לממונה.
- הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.
- ניתן היום, ה' ניסן תשפ"ה, 03 אפריל 2025, במעמד הצדדים.